

וטבע הם חד, שכן מסוגיא דשליחות יד, נפשט דבר טבעי.

ועי' **בבן יהודיע** (מס' מנחות) שכתב דבר פלא, הלא תראה שהיין המונח במרתף בחביית סתומות, בעת שדורכים הענבים מתנונע היין והוא פלא.

וע"ע **בספר התשבי** (לאליהו בחור) אות ע': עין (בצירי): ענין זור ומראה, כמו ועינו כעין הבדלוח. וכן יתן בכוס עינו, פירושו זוהר וצבעו. ובלע"ז קולור (קאליד).

הגזבר מקשקש במקל בעת עשיית היין למנחות כדי שלא לדבר, צריך ביאור מהו טבע הדיבור שמזיק ליין.

- כשעסקתי בסוגיא דשליחות יד (בבא מציעא דף מ"ד - חו"מ רצ"ב) מצאתי את שאהבה נפשי.

במתני' שם אי' בשומר פקדון שהטה את החביית ונטל הימינה רביעית יין ונשברה אינו משלם אלא רביעית. ובגמ': אמר רבה לא שנו אלא נשברה, אבל החמיצה משלם את כולה, מ"ט דגירי דידיה הוא דאהנו

בדרך צחות

שאלתי פעם אחד, מהו פירושו "שהקול יפה לבשמים" ? אמר לי, שהכל יפה לבשמים, הכל בכ"ף טוב לבשמים!!! אמרתי לו אם אתה מתחלף ק בכ' שכן בת ק' כבת כ'. הרשה לי לומר ביאור נאה בהפסוק: כי תבא בכרם ריעך ואל כליך לא תתן. שכן לשיטתך יש לגרוס כלי"ך בק' קליך, שפירושו קו"ל. ומבן לפי מה שאמרו חז"ל שהדיבור רע ליין, לכן כשבאים לכרם ריעך שהיין נמצא שם, אל קלי"ך לא תתן, אל תדבר, שכן רע ליין.

לה. וכתב רש"י: חצים שלה גרמו לה להחמיץ. ובשיטה **מקובצת** הביא **מהראב"ד** שכתב: כי הנדנדוד גרם ל"ה להחמיץ. - מדברים אלו מובן היטיב למה שהדיבור רע ליין, שכשאדם מדבר יוצא הבל רוח מפיו, ואם מדבר נגד היין ינדנד היין מחמת דיבורו - ויש לבאר ביותר למה שהנדנדוד גרם לה להחמיץ, שבספר הברית כתב שעי"מייקערסקא"פ יכולין לראות שמוכשנעשה מיין חומץ הוא מלא תולעים (באקטירי"ע), (ועי' בבית אדם הל' תולעים כלל ל"ח) - ואם מנדנדים היין גרמו להבאקטירי"ע שיזונו ממקומן וזו גורם לה להחמיץ - כן כן, תורה